

ת"פ 3475/10/14 - מדינת ישראל נגד שניר לוי שיש

בית משפט השלום בנתניה

15 נובמבר 2016

ת"פ 3475-10-14 מדינת ישראל נ' לוי שיש

ת"פ 22005-08-14

לפני כבוד השופט עמית פרייז
המאשימה
מדינת ישראל

נגד
הנאשם
שניר לוי שיש

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אלמוג בן חמו

הנאשם וב"כ עו"ד אורן שפקמן

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של חבלה במזיד ברכב, בכך שבין התאריכים 29-30.11.13 (לגבי התאריך המאוחר יש טעות סופר ברורה בכתב האישום), שבר מנעול של ארגז קטנוע וחיפש בתוך הארגז. בנוסף, הורשע על פי הודאתו בעבירה של פריצה לבניין שאינו דירה לביצוע גניבה וכן בעבירה של היזק לרכוש במזיד בכך שבחודש מאי 2014, התפרץ לעסק כדי לגנוב תוך שבירת מנעול וגנב מהמקום ציוד הגברה, מערכת כריזה, מערכת תאורה.

באשר לאירוע הראשון, משהנאשם לא הצליח להשיג את מטרתו שנראה שהיתה מציאת דברים הניתנים להיגנב בארגז הקטנוע, מתמקד הנזק שגרם בשבירה של המנעול של הארגז, מן הסתם מדובר בנזק לא גבוה במיוחד. במצב דברים זה, סבורני כי לאירוע זה אין כל מניעה לקבוע מתחם שתחילתו במאסר מותנה וסופו במספר חודשי מאסר בפועל לצד אפשרות שילוב רכיבים כספיים.

האירוע השני וללא ספק חמור יותר, אומנם גם כאן הנזק לרכוש הינו דומה שבירת מנעול אך פה השיג הנאשם את

מטרתו והצליח לגנוב מהמקום מכשירים בשווי שבהערכה גסה עומד על כאלפי שקלים. בנוסף על כך, כאן קיים גם אלמנט של כניסה למקום סגור, דבר אשר עשוי להוביל להתקלות באחרים וזאת להבדיל ממקרה הפגיעה בקטנוע. משכך, ובשים לב לכך שהעבירות מסוג פריצה לשם גניבה, הינן מאד נפוצות וקשות לא אחת לגילוי, בהחלט מקובל עליו שהרף התחתון של המתחם צריך לעמוד על מספר חודשי מאסר בפועל, ואילו הרף העליון יכול להגיע אף למעלה משנת מאסר בפועל.

לא בכדי לא הרחבתי במדויק אודות המתחמים ביחס לשני האירועים, שכן סבורני כי במקרה זה מתקיימים שיקולי שיקום, שמביאים את עניינו של הנאשם בכך שלא יוטל עליו כל מאסר בפועל וזאת מהנימוקים שיפורטו להלן.

ראשית יאמר שמדובר במעשים שבוצעו ע"י הנאשם לפני שנתיים וחצי, ושלוש שנים וחצי, כאשר באותה עת בשני המקרים הנאשם השתייך לקטגוריה הבגירים הצעירים שהוכרה בפסיקה כקטגוריית ביניים בין קטינים לבין בגירים, באופן שיש מקום להקל עם מבצעי עבירות בתקופה זו לעומת בגירים.

יתר על כן, הסתכלות על מהלך חייו הכולל של הנאשם, מלמד על כך כי גיל נוער ומדובר בנערות צעירה מאד, הסתבך עם החוק, ובהמשך ישיר לכך נעברו העבירות שבפני בהיותו בגיר צעיר. יחד עם זאת, כאשר הנאשם כבר הפך לבגיר שאינו בגיר צעיר, חל בו שינוי כך שנקרא בו ההבנה שעליו לצאת מהמעגל העברייני, ובהתאם לכך פנה לאפיקים מייצבים כהשתלבות בתוכנית שאמורה לתת כלים להשתלבות בשוק העבודה, וכן לאחר מכן להליכי גמילה משימוש בסמים.

דומה כי כל שיקום גם אם הינו מוצלח, באופן שניכרת בו עליה לאורך זמן, לא מתאפיין בעליה רציפה אלא שמטבע הדברים קיימות עליות ומורדות ועל בימ"ש בבוחנו את השיקום, אם מוצלח או אם לאו, להידרש לשינוי שחל בנאשם בנקודה שבה הוא מצוי בפני בימ"ש, לעומת הנקודה שבה החל את השיקום. באופן משלים, לא ניתן לומר שבכל ההיבטים והתחומים של החיים, ניתן לצפות לקו עליה באותה מידה, והרי לשיקום היבטים שונים כהשתלבות תעסוקתית, גמילה מהתמכרויות, אי ביצוע העבירות, התמסדות משפחתית ועוד.

הנאשם שבפני, בסופו של דבר משתקם היטב בהיבט של ההשתלבות בתעסוקה, כאשר בהיבט הגמילה מסמים אכן היו מורדות לאורך הדרך, ואולם כיום הוא נקי מסמים ועדיין ממשיך ליטול חלק בטיפול שאמור לסייע לו להתמיד בכך. באשר למישור של אי הסתבכות בעבירות נוספות, הרי שבאופן עקרוני פתיחת תיקים שאף לא הגיעו לכדי כתב אישום, אין בהם כדי להעיד על כך שהנאשם עבר עבירות, ואולם לא ניתן להשוותו שמי אשר במשך שנים לא הסתבך עם החוק כלל.

בהסתכלות כוללת התרשמתי שהנאשם נמצא בדרך הנכונה, כאשר ההגנה בעקבות שירות המבחן, עותרת לכך שבין רכיבי הענישה שיבטאו את ההיבט השיקומי, יוטל אף צו מבחן, אשר אין כמוהו בכדי להוות פיקוח טוב להמשך השיקום של הנאשם, כאשר דומה כי ברור לכל הנוכחים באולם, שאם הנאשם יסטה ממסגרת הפיקוח, ולו על דרך שימוש בסמים, הרי שניתן יהיה להביא מחדש את עניינו בפתחו של בימ"ש שיוכל להגיע אז למסקנה שהשיקום כשל ולדון את

עונשו של הנאשם, בהתאם למתחמים שצוינו.

לצד כל אלה יש לזכור שאם תתקבל עמדת התביעה שתחילתה בהפעלת מאסר מותנה בן 8 חודשים שתלוי ועומד כנגד הנאשם, הרי שאין כל דרך אלא לגזור את דינו של הנאשם למאסר בפועל מאחורי סורג ובריח, ענישה שכזו תפגע באופן אנוש במאמצי השיקום שהנאשם עושה, הן בהיבט של ניתוקו מהמעגלים התומכים והן בהיבט של השמתו בחברה שולית אשר ממנה הוא עושה מאמצים רבים להתנתק בניגוד לאשר ארע לפני שנים.

מודע אני לכך שהאירוע החמור פחות אינו מפעיל את המאסר המותנה, ועל כן אין כל מניעה מבחינת הדין, לצד הארכת המאסר המותנה להטיל על הנאשם בגין האירוע החמור פחות, מאסר בפועל לתקופה שתאפשר ריצוי על דרך עבודות שירות, אולם - לא סברתי כי יש מקום לעשות כן, משני שיקולים. שיקול אחד הינו שבשים לב לנזק המועט שגרם הנאשם באירוע המדובר, ולעובדה שהודה במיוחס לו, הרי שמאסר בפועל ביחס לאירוע זה בנסיבות ענייננו, גם על דרך עבודות שירות, עשוי להיות חמור מידי. שיקול שני הינו, שדווקא משום המאמצים הלא פשוטים שעושה הנאשם בשיקום מספר אפיקים במקביל, שעיקרם ניסיון להשתלב בשוק התעסוקה באופן מתמיד, ולצד זאת הליך גמילה לא פשוט מסמים, הרי שהוספת עבודות שירות לשלל עיסוקיו עשוי להביא לכך שמאמצי השיקום שתוארו יפגעו גם אז.

אשר על כן סבורני כי עקרונית יש לקבל את עמדת שירות המבחן, לפיה לא יוטל על הנאשם כל מאסר בפועל, כך שיוארך המאסר המותנה, ובד בבד יוטל מאסר מותנה בגין העבירות שאינן מפעילות את המאסר המותנה הקודם. בנוסף על כך, כדי לבטא את העובדה שבכל זאת החלק העיקרי במעשיו של הנאשם היה מצדיק ברגיל תשלום חוב לחברה במשך מספר חודשים, באמצעות מאסר בפועל, הרי שיש מקום להגדיל את מסגרת השל"צ פי שניים בערך. בנוסף על כך כדי להגביר את הפיקוח על הנאשם באמצעות צו המבחן סבורני כי יש מקום להגדיל אף את תקופת תחולת צו המבחן. בנוסף, בשים לב לנזקים שגרם והרווחים שהפיק מהאירוע החמור יותר, סבורני שיש מקום אף להטיל על הנאשם קנס בשיעור של אלפי שקלים.

אשר על כן בסופו של יום אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר על תנאי של 4 חודשים למשך 3 שנים מהיום, והתנאי הוא שלא יעבור עבירה של היזק לרכוש במזיד או חבלה במזיד ברכב.

ב. הריני מורה על הארכת תקופת המאסר המותנה בן 8 החודשים שנגזר על הנאשם בת"פ 47868-08-11 וזאת למשך שנתיים נוספות החל מהיום.

ג. קנס בסך 5,000 ₪, או 50 ימי מאסר תמורתו אם הקנס לא ישולם. הקנס ישולם ב-10 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 15.12.16 ובכל 15 לכל חודש עוקב. לא ישולם תשלום אחד במועדו - תעמוד כל היתרה לפרעון מידי.

ד. אני מחייב את הנאשם לבצע 400 שעות עבודה לתועלת הציבור, ככל הניתן בהתאם לתוכנית שהכין שירות המבחן כעולה מהתסקיר. במידה ויש צורך בתוכנית חלופית או משלימה, שירות המבחן יגיש

עמוד 3

לאישורי בתוך 30 יום מהיום. עם גמר ביצוע עבודות אלה, שירות המבחן ידווח לביהמ"ש.

ה. ניתן בזאת לנאשם צו מבחן למשך 18 חודשים. למען הסר ספק שירות המבחן מוסמך לדרוש מהנאשם בדיקות שתן על פי שיקול דעתו.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי בלוד בתוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום י"ד חשוון תשע"ז, 15/11/2016 במעמד הנוכחים.

עמית פרייז, שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

אני נעתר לבקשה ומורה על עיכוב תחילת עבודות השל"צ עד ליום 1.1.17.

משכך, ככל ששירות המבחן נדרש לתוכנית חדשה או משלימה יש להגישה לאישורי בסיום תקופת עיכוב הביצוע.

ניתנה והודעה היום י"ד חשוון תשע"ז, 15/11/2016 במעמד הנוכחים.

עמית פרייז, שופט

הוקלדעלידיסופיהעטיה